

(c) ad Nr. 7.

De høje kontraherende Parter erklærer, at de Forbud eller Restriktioner, hvis eneste Øjemed er at undgaa, at visse Varer ved Indførslen kan unddrages de Toldafgifter, som paahviler dem, eller i Undtagelsestilfælde at forhindre Indførslen af visse Varer, som vilde formindske Statskassens Indtægter fra Afgifter, som andre Varer er underkastet, kun skal kunne indføres eller opretholdes, hvor der ikke findes nogetsomhelst andet Middel til at sikre sig nævnte fiskale Indtægter.

(d) ad Nr. 7.

De høje kontraherende Parter erklærer, at forsaavidt der paa Grund af de forskellige Staters Lovgivning eller de forskellige Metoder, som anvendes med Hensyn til den indre Kontrol, ikke kan tilvejebringes fuldstændig Ensartethed mellem det System, som de nationale og de indførte Produkter er underkastet, skal den forskellige Behandling ikke have til Øjemed eller resultere i at skabe en uretfærdig Forskelsbehandling til Skade for de sidstnævnte.

(e) ad Nr. 8.

De høje kontraherende Parter erklærer, at de kun sigter til Monopoler, af hvilke hvert enkelt kun omfatter et eller flere bestemte Produkter.

AFDELING IV.

ad Artikel 6.

(a) ad Nr. 1.

De høje kontraherende Parter, som har gjort Forbehold i Henhold til 1ste Stk. af Art. 6, erklærer, at de ikke betragter deres Tilslutning til Art. 18, 3die Stk. som en af dem paataget Forpligtelse til, at de Omstændigheder, som har tvunget dem til at tage disse Forbehold, vil være forbi om 3 Aar, men som en Bestemmelse, der frigør en hvilkensomhelst kontraherende Part til at generhverve sin Frihed i det Tilfælde, hvor de ommeldte Omstændigheder ikke maatte være forandret indenfor den angivne Periode, forsaavidt saadan Part maatte anse sin Økonomi for skadet ved Opretholdelsen af et hvilketsomhelst af de Forbud eller Restriktioner, som de ommeldte Forbehold har for Øje.